

Gezamenlijk
briefadvies

Wijziging VLAREL

Gezamenlijk briefadvies over de wijziging van het VLAREL en andere erkenningsbesluiten

Datum van goedkeuring

27 september 2012

Volgnummer

2012 | 65

Coördinator + e-mailadres

Francis Noyen, francis.noyen@minaraad.be

Co-auteur + e-mailadres

Mohamed Al Marchohi, mamarchohi@serv.be

Mevrouw Joke Schauvliege
Vlaams minister van Leefmilieu,
Natuur en Cultuur
Koolstraat 35
1000 Brussel

Datum **27 september 2012**

Uw referentie **K37-U-12/1112**

Onze referentie **01/L2/2012/829**

Betreft **Gezamenlijk briefadvies over de wijziging van het VLAREL en andere erkenningsbesluiten**

Mevrouw de Minister,

Op 26 juni 2012 ontvingen de Minaraad en de SERV uw adviesvraag over de wijziging van het VLAREL en de wijziging van diverse andere besluiten wat betreft erkenningen met betrekking tot het leefmilieu. De adviestermijn bedraagt 30 dagen.

Omwille van de vakantieperiode kon de adviestermijn niet gehaald worden.

1 Situering

Het voorliggend ontwerpbesluit heeft als doel het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu (VLAREL)¹ en andere besluiten met betrekking tot erkenningen op het vlak van leefmilieu aan te passen:

- Integratie in het VLAREL van de bestaande erkenningen laboratoria voor afvalstoffenanalyses, laboratoria voor de analyse van monsters

¹ In het VLAREL worden momenteel vijf categorieën van erkenningen onderscheiden: deskundigen, technici, milieucoördinatoren en milieuverificateurs, opleidingscentra en laboratoria. De categorie laboratoria wordt verder onderverdeeld in de disciplines water, lucht en bodem (bodembescherming).

in het kader van bodemonderzoeken en de laboratoria in het kader van het Mestdecreet.

- Integratie in het VLAREL van de bestaande erkenning bodemsaneringsdeskundigen en uitbreiding met voorwaarden voor aanvullende vorming.
- Het invoeren van een nieuwe erkenning voor de keuring van airconditioningsystemen met een nominaal koelvermogen van meer dan 12 KW, zoals opgelegd door Richtlijn 2010/31/EU².
- Het invoeren van een nieuwe erkenning voor boorbedrijven. Een erkenning voor boorbedrijven wordt noodzakelijk geacht ter bescherming van de ondergrond.

In overeenstemming met de bepalingen van de dienstenrichtlijn worden de erkenningen voor onbepaalde termijn verleend. Daarnaast is er ook aandacht voor kwaliteitsbewaking. Hiervoor werd een retributieregeling uitgewerkt.

De Minaraad en de SERV gaan akkoord met de grote lijnen van het ontwerp besluit maar hebben nog een aantal bemerkingen, vragen en suggesties bij de concrete invulling ervan.

2 Advies

2.1 Algemeen

2.1.1 Onderbouw de retributieregeling

Het Decreet van 8 juli 2011 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2011 voorzagt dat er een "*Fonds voor de behandeling van de erkenningsaanvragen en de uitoefening van het toezicht op de erkenningen met betrekking tot het leefmilieu*" zou worden opgericht. In dit fonds worden de retributies gestort voor de behandeling van een aanvraag tot erkenning (éénmalig) en de uitoefening van het toezicht (vijfjaarlijkse retributie). De retributie varieert van 125 € tot 500 € naargelang de categorie van erkenning.

² De Richtlijn 2010/31/EU van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 betreffende de energieprestatie van gebouwen (herschikking) (publicatie 18 juni 2010) stelt dat airconditioningsystemen met een nominaal vermogen van meer dan 12 kW regelmatig moeten gekeurd worden op een onafhankelijke wijze door gekwalificeerde en/of erkende deskundigen. De bepalingen van de richtlijn rond de keuring van deze airconditioningsystemen moeten tegen uiterlijk 9 juli 2012 omgezet worden.

In een aantal gevallen is er geen retributie verschuldigd. Zo zijn de opleidingscentra en de laboratoria niet onderworpen aan enige retributie. De raden stellen vast dat een verantwoording hiervoor ontbreekt. Daarnaast vragen de raden dat nagegaan wordt of reducties niet wenselijk zijn voor deskundigen die over meerdere erkenningen (bv. milieucoördinator en bodemsaneringsdeskundige type 2) beschikken.

2.1.2 Voorzie een beroepsprocedure

Tenslotte bemerken de raden dat, behoudens een procedure bij de Raad van State, een beroepsmogelijkheid ontbreekt tegen de beslissing bij aanvraag, schorsing of intrekking van een erkenning.

2.2 Bodemsaneringsdeskundigen

2.2.1 Evalueer de noodzaak voor een examen voor personen die nu reeds handtekeningsbevoegdheid hebben

De erkenning van de bodemsaneringsdeskundigen van type 1 en 2 wordt tot nu toe geregeld in het VLAREBO. Met de integratie van de bodemsaneringsdeskundige worden de erkenningsvoorwaarden, -procedure, en gebruikseisen herbekeken en waar mogelijk afgestemd op het VLAREL. Een wijziging in vergelijking met de bestaande regeling is de vereiste dat de bodemsaneringsdeskundige zelf of minstens één bij hem in dienst zijnde persoon moet beschikken over een getuigschrift voor de aanvullende vorming voor bodemsaneringsdeskundigen. Dit getuigschrift wordt afgeleverd door een erkend opleidingscentrum nadat men een opleiding heeft gevolgd en men geslaagd is voor het afsluitend examen.

De raden vragen zich enerzijds af of het volgen van een opleiding steeds noodzakelijk is. Het is immers niet ondenkbaar dat ervaren werknemers, op basis van zelfstudie en opgebouwde ervaring, een examen tot een goed einde kunnen brengen, zonder dat ze de opleiding volgen. Indien men toch de behoefte voelt voor bijkomende opleiding, kan dit nog steeds op vrijwillige basis gebeuren. Anderzijds rijst de vraag of het opportuun is om een examen op te leggen aan personen die nu reeds de handtekeningsbevoegdheid hebben, temeer dat het afdelingshoofd bij ernstige of herhaalde fouten de personen met handtekeningsbevoegdheid ertoe kan verplichten om de vorming te volgen en het examen af te leggen.

2.2.2 Evalueer de voorwaarde voor jaarlijkse vorming

Inzake aanvullende vorming voorziet VLAREL (art. 53/3 §1, 9°) een jaarlijkse verplichte bijscholing voor de bodemsaneringsdeskundige of de per-

sonen die bij hem in dienst zijn. De totale bijscholing van de bodemsaneringsdeskundige van type 1 of de personen die bij hem in dienst zijn bedraagt ten minste dertig uur per kalenderjaar. Voor type 2 bedraagt dit ten minste zestig uur.

De raden vinden permanente vorming belangrijk maar wijzen erop dat een zelfstandige als bodemsaneringsdeskundige type I erkend kan worden (erkenning als natuurlijk persoon). Dit impliceert dat de vormingsverplichting van dertig uur door 1 persoon gedragen moet worden. De raden vragen om te onderzoeken of de 30 uur in verhouding staat tot de beperkte bevoegdheden van deze deskundige en de verwachte vernieuwingen in de sector. Bovendien lijkt het aangewezen dat "vorming" ruim geïnterpreteerd kan worden (bv. deelname aan werkgroepsvergaderingen "milieu" van een federatie, het fungeren als spreker op studiedagen, etc.) en dat de verplichte vorming die gevolgd is in het kader van andere erkenningen (zoals milieucoördinator) ook in rekening kan worden gebracht indien de inhoud relevant is.

2.3 Keuring van airconditioningsystemen en koeltechniek

2.3.1 Omschrijf de activiteiten van de vereiste accreditatie

Om erkend te worden moet de airco-energiedeskundige een opleiding gevolgd hebben en geslaagd zijn voor een specifiek examen in een daarvoor erkend opleidingscentrum. Daarnaast moet de erkende deskundige een vijfjaarlijkse bijscholing volgen en slagen voor een bijhorend examen, dit om zijn kennis met betrekking tot de keuring van airconditioningsystemen up-to-date te houden.

Voor de controle op de deskundigen en examencentra kan de afdeling, bevoegd voor erkenningen zich laten bijstaan door een door haar aangewezen keuringsinstelling. Om aangewezen te worden, moet een keuringsinstelling beschikken over een accreditatie ISO/IEC 17020 van het type A of hiervoor een aanvraag ingediend hebben. Ook moeten de keurders die de controles uitvoeren, beschikken over een erkenning als airco-energiedeskundige en minstens drie jaar praktijkervaring hebben in de koelsector. De raden vinden het positief dat er ook kwalificatie-eisen worden vastgelegd voor de keurders van de keuringsinstellingen. Aangezien keuringsinstellingen voor heel veel verschillende activiteiten geaccrediteerd kunnen zijn (liften, elektriciteit, koeltechniek, etc) verdient het de voorkeur om de activiteiten waarvoor zij geaccrediteerd moeten zijn op te nemen in het voorliggend besluit.

Volgens de raden zouden de keurders, in navolging van bv. milieucoördinatoren B, moeten beschikken over de graad van bachelor of een daarmee gelijkgeschakelde graad.

2.3.2 Voorzie overgangsmaatregelen voor de huidige keurders van koeltechnici

Het voorliggende besluit bevat ook bepalingen die het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van koeltechnische bedrijven en hun koeltechnici wijzigen. Artikel 76 van het ontwerpbesluit vereist dat de keurders van de keuringsinstelling beschikken over een certificaat in de koeltechniek van categorie I.

De raden stellen vast dat deze nieuwe eisen in lijn liggen met soortgelijke eisen voor airco-energiedeskundigen. Voor de bestaande keurders van koeltechnici zijn echter geen overgangsmaatregelen voorzien terwijl dit zeker aangewezen is. Zo kan de vraag gesteld worden of de huidige keurders niet vrijgesteld kunnen worden van bv. de soldeerproef. Deze keurders hebben immers gedurende een langere tijd deze vaardigheid niet meer onderhouden. Bij een keuring ligt de nadruk op het beoordelen van koeltechnische handelingen en niet op het uitvoeren ervan.

De raden vinden ook dat van keurders verwacht mag worden dat zij beschikken over de graad van bachelor of een daarmee gelijkgeschakelde graad (cfr. milieucoördinator B).

2.4 Erkenning van boorbedrijven

2.4.1 Maak een uitzondering voor gewone horizontale boringen

Via het ontwerp van besluit wordt in het VLAREL een nieuwe hoofdstuk ingevoegd dat betrekking heeft op erkenningen en gebruikseisen voor boorbedrijven. Een erkend boorbedrijf moet minimaal tweemaandelijks via een webapplicatie van de Databank Ondergrond Vlaanderen een inventaris indienen van de werken die de voorbije periode zijn uitgevoerd.

Volgens de raden mag het niet de bedoeling zijn dat de horizontale gestuurde boringen onder de erkenningsregeling vallen, tenzij het over boringen zou gaan die ingedeeld zijn onder rubriek 55.2 (boringen vanaf een diepte van 500 meter ten opzichte van het maaiveld) of 55.3 (boringen in verband met de opslag van kernafval) uit bijlage I aan titel I aan het VLAREM.

2.4.2 Herbekijk de regeling voor bronbemalingen

De raden gaan er van uit dat de gebruikseisen ook van toepassing zijn op bronbemalingen die technisch noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van bouwkundige werken en dus ook op bronbemalingen die moeten uitgevoerd worden bij onder meer private woningen. Deze werken worden in de regel uitgevoerd door kleine firma's.

De raden vragen dat onderzocht wordt of een erkenning wel nodig is voor bemalingen bij kleine bouwprojecten (woningbouw etc.). Een uitzondering lijkt hier op zijn plaats.

2.4.3 Zorg dat het overmaken van de inventaris op een gebruiksvriendelijke wijze kan gebeuren

Daarnaast moet er over gewaakt worden dat het overmaken van de inventaris van de uitgevoerde werken via de webapplicatie zo eenvoudig mogelijk kan gebeuren (gelet op mogelijke implicatie naar erkenning toe). In een overgangperiode zou – voor kleine bedrijven - ook het toesturen van de documenten in schriftelijke vorm toegelaten moeten worden. Tijdens deze periode kan de werking en toepasbaarheid van het digitaal doorsturen van gegevens verder uitgetest worden.

Hoogachtend,

Walter Roggeman
voorzitter Minaraad

Karel Van Eetvelt
voorzitter SERV